

"Hem Sahib-i Âlem'in nihayet derecede âsârındaki cemâlin işaretiyle, nihayetsiz hüsn-ü zâtîsini ve cemâlinin mehasinini ve hüsnünün letaifini âyinelerde mukteza-yı hakikat ve hikmet olarak görmek ve göstermek..." İzah eder misiniz?

"Hem Sahib-i Âlem'in nihayet derecede âsârındaki cemâlin işaretiyle, nihayetsiz hüsn-ü zâtîsini ve cemâlinin mehasinini ve hüsnünün letaifini âyinelerde mukteza-yı hakikat ve hikmet olarak görmek ve göstermek istemesine mukabil; en şaşıklı bir sûrette âyinedarlık eden ve gösteren ve sevip, başkasına sevdiren yine bilbedahe o zâttır."(1)

Cenâb-ı Hakk'ın, "cemâlinin mehasinini ve hüsnünün letaifini âyinelerde...görmek ve göstermek istemesi" konusu üzerinde daha önce durulmuştu. Bu cümlede ağırlık noktası, Peygamber Efendimizin (asm) bu hakikatlere en ileri derecede ayinedarlık etmesi, sevip başkalarına da sevdirmesidir. Yani, Allah'ın en güzel eseri Peygamber Efendimizin (asm) bizzât kendisidir, en mükemmel eseri de O'dur. Güneşlerden, yıldızlardan çok ileri bir derecede esmâ-i ilâhîyenin güzelliklerini ve kemâlini kendi hayatında göstermiş, sergilemiş, o tecellilerin sahibi olan **Rabbini** en ileri derecede sevmiş, başka insanlara da sevdirmiştir.

(1) bk. [Sözler, Otuz Birinci Söz, Üçüncü Esas.](#)